

[Clausager.]

Kommission. Hvad i al Verden er der sket? Hvad er der i Vejen med Dem, at De i den Grad har tabt Handlemodet nu, da De har Magten? Før havde De saa utrolig meget af det.

Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, at det er jo meget vanskeligt, det skal vi ikke strides om, at finde et rigtigt Udgangspunkt, naar vi skal fastlægge Merindkomstskatten, og at denne vil blive forskellig for de forskellige Personer, er klart, men det gjorde heller ikke noget, hvis vi bare var i Stand til at udskille dem, der i Kraft af Statsforanstaltninger havde en forøget Fremgang i Indkomst. Det er det, der for mig er det væsentlige. Vi kan ikke komme uden om, at Afspærringspolitikken igennem Valuta-centralens Indgreb faktisk skiller Befolkningen ad i to Dele: De, der maa tjene, og de, der ikke maa tjene, de, der har Fordel, og de, der har Tab. Det var saa uhyre rimeligt, om vi ved en Foranstaltning som denne her prøvede at tage, hvor der er tjent paa Grund af Statsforanstaltninger, for at hjælpe dem, der er ramt haardest.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen meldte sig som sin Gruppeformands Meningsfælle: det var jo rigtigt nok, at Venstre havde kun Sympati for Merindkomstskatten, men vilde ikke stemme for den. Hvor tit skal jeg egentlig sige, at vi vil stemme for den, naar dens Provenu bliver brugt til noget, der kommer hele Erhvervet til gode, noget der gør varig Gavn. Det er dog ikke ligegyldigt, hvad en Skat bruges til. Man kan have Sympati for nogle Skatter og Antipati imod andre, men bag ved det hele maa da ligge, at Skatteprovenuet bruges paa en fornuftig Maade, ellers er det meningsløst at tale om, at man vil have en Skat.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen meldte sig ogsaa der som Meningsfælle; han fandt heller ikke, at det var væsentligt, hvad Skatten skal bruges til, men derimod at det var en Skat, der var ham tiltalende.

Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen sagde, at han havde haabet, at Oppositionen var kommet i Samarbejde med denne Regering om de saglige økonomiske Spørgsmaal. Hvorfor ikke ogsaa om Forsvaret? Kunde det ikke lade sig gøre? Hvorfor skal der saadan skelnes mellem det ene og det andet Spørgsmaal? Der har det ærede Medlem jo været saa stejl og saa kold og saa upaavirkelig som nogen, men her er han saa forligssyg, saa det er forbavsende. Det er mærkeligt, at der kan

være en saadan Forskel paa de enkelte Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fortalte saa en morsom Historie, som jeg ogsaa godt nok kender, om en vendsysselsk afdød Rigsdagsmand, og sagde i den Anledning, at der var Knurren i Venstre; det var alt, hvad Venstre kunde mænde sig op til. Knurren i Venstre — aah, tag nu en lille Smule forsigtigt paa det! Er det ikke hele Venstrepartiet, der har stillet et stort Udligningsforslag som Ændringsforslag, som vi tilbød at forhandle om? Er det ikke hele Partiet, der har stillet et stort Forslag om Skoleloven? Er det ikke hele Partiet, der har stillet et stort Forslag om Forsvarsordningen? Nej, man kan ikke sige, at vi kun har knurret.

Men naar det ærede Medlem endelig vil snakke om Knurren, synes jeg i Grunden, det hører meget mere hjemme i Det radikale Parti, for der er af og til nogen, der knurrer. Det er ikke hele Partiet, det er een i Dag, en anden i Morgen, een knurrer over Ekspropriationen til de indeklemte Husmænd, en anden knurrer over Ophævelsen af Kristeligt dansk Fællesforbund, og det ærede Medlem har for Resten selv knurret næsten hver Uge i sit Blad „Tidens Stemme“. Men naar det ærede Medlem retter Bebrejdelser imod mig, saa maa jeg sige, at jeg egentlig synes godt om hans Knurren — jeg synes, at det ærede Medlem har en køn Stemme, som jeg godt kan lide, og som jeg hører paa med stor Fornøjelse. Og saa er der en anden Ting, som jeg vil sige; det er det, at det synes næsten, som om de inden for Det radikale Parti, der knurrer mest, bider ikke, men de derimod, der ikke knurrer saa tit og saa meget, bider, naar det kommer til Stykket. For de to første ærede Medlemmer stemte imod, men jeg har ikke set, at det ærede Medlem har gjort det endnu.

Derfor tror jeg, at det ærede Medlem skal holde op med at tale om, at der er Knurren inden for Venstre. Vi er villige til et Samarbejde, men paa et bestemt Grundlag. Vi har stillet ret store Forslag. Det er ikke Surhed, det er ikke Gnævnighed fra vor Side. Vi har stillet Forslag, men man har blankt afvist dem. Vi har sidst stillet et ændret Forsvarsforslag, men man har pure afvist det. Dernæst Udligningsforslaget — ogsaa afvist. Nej, ærede Medlem, det er ikke værd at kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus.

Kristen Amby: Den højtærede Finansminister harcellerede over, at vi i Betænkningen havde indstillet Lovforslaget til Forkastelse, samtidig med at jeg her og